

er de samme Bestemmelser, man kan træffe i vor Fabriksløvgivning, Bestemmelser, der ogsaa i nogen Grad gaar ud paa at beskytte det myndige Tyende, men ikke har det Præg af en Undtagelseslov, en Klasselov, som Tyendeloven af 1854 har. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget paa mit Partis Vegne.

Der er en Bestemmelse, jeg gerne vil paatale. I § 10 staar der, at Husbonden er pligtig at holde Medhjælperens Ejendele forsikrede for indtil 500 Kr. Jeg mener, at dette Beløb er for lavt, thi Tyendet kan ikke have mange Ejendele for 500 Kr. Jeg vil haabe, at det i Udvalget vil lykkes at sætte Beløbet op, og jeg mener, at det passende kunde sættes op til 1000 Kr.

Et æret Medlem (Nygart) har udtalt, at Lovforslaget vil komme til Udvalgsbehandling. Jeg vil da haabe, at dette ikke vil være ensbetydende med, at Lovforslaget ikke bliver til Lov i denne Samling. Jeg mener nemlig, at en ny Lov i høj Grad tiltrænges. Jeg har i den senere Tid lagt Mærke til, at der i Dagspressen fremdrages ret mange Tyendesager, ganske særligt af en vis Beskaffenhed, idet der muligvis i disse Tider, da Tyendelønnen er blevet højere, kan være en Fristelse for mindre humane Husbønder til, naar Tyendet har tjent omtrent sin Tid ud, da at komme i Klammeri med det for at faa det til at gaa bort fra Tjenesten og paa den Maade faa det idømt Erstatning og blive fri for at betale Lønnen. Jeg har i den sidste Maaned set 3 af den Slags Tilfælde, og jeg frygter for, at der, især hvis der kommer Nedgangstider, vil komme mange af den Slags Tilfælde. For Aar tilbage mødte man ret ofte saadanne. Sligt viser, at det sikkert er paa Tide at komme bort fra den nuværende Tyendelov, som ikke indeholder betryggende Regler for Tyendet paa dette Omraade.

Det ærede 9de landstingsvalgte Medlem (Nygart) mente, at Lovforslaget ikke kom hertil med særlig Vægt, og hvis man skulde nøjes med at betragte de Forhandlinger, der er foregaaet i Folketinget, kan man nok sige det. Men jeg er vidende om, at saa godt som alle Landarbejderorganisationer Landet over har holdt Møde om denne Sag og krævet, at Tyendeloven skulde ændres og ændres i Overensstemmelse med de Grundprincipper, som Socialdemokratiet har fastsat. Desuden har adskillige Husmandsforeninger krævet Tyendeloven afløst af en Beskyttelseslov for de umyndige. Blandt disse Foreninger er endda ikke saa ganske faa, som til daglig Brug ikke beskæftiger sig med Politik.

Derfor tror jeg nok, at den Vægt, hvormed Lovforslaget kommer herop fra Folketinget, er noget større end det ærede 7de landstingsvalgte Medlem regnede med, nemlig den, som ligger deri, at Befolkningen eller rettere sagt den Klasse af Befolkningen, der selv har været underkastet Tyendelovens Regler, og hvis Børn er udsatte for at blive underkastet de samme Regler, kommer til Lovgivningsmagten og kræver, at den hidtilværende Undtagelseslov viger, at der i Stedet for bliver en Beskyttelseslov for det umyndige Tyende, og at det myndige Tyende kommer ind under de frie Forhold, som Landets øvrige Arbejdere har. Jeg er i hvert Fald ikke blind for den Vægt, der ligger deri, og jeg er sikker paa, at ogsaa det ærede 9de landstingsvalgte Medlem, om ikke nu, saa i Løbet af et halvt Aars Tid, vil mærke, at den Vægt alligevel har noget paa sig.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse i dette høje Ting og endnu en Gang udtale Haabet om, at Udvalgsbehandlingen ikke skal være ensbetydende med Syltning af Lovforslaget, men at man kan faa noget reelt ud af det i denne Sommersamling.

Jeppesen (Næraa): Alle politiske Partier er enige om, at den gamle Tyendelov af 1854 er forældet, og at det er rigtigt, den bør afløses af en ny Lov. Det er det, som tilsigtes ved det foreliggende Lovfor-slag.

De ærede Ordførere, som hidtil har talt, er ikke kommet ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer. Jeg kan dog ikke undlade at berøre enkelte af disse Paragraffer. Selvfølgelig skal jeg ikke omtale dem, hvorom der har været Enighed i det andet høje Ting, eller hvortil der har været Enighed om at stille Ændringsforslag. Men de enkelte Paragraffer, om hvilke der har været særlig stor Uenighed, kunde jeg have Lyst til at knytte nogle Bemærkninger til.

Jeg er glad ved, at den sidste Del af § 7, angaaende Brug af stærke Drikke i Medhjælpernes Værelse, har faaet den Form, som et Mindretal i Folketinget havde stillet. Ændringsforslag om, fordi jeg mener, at man saa stærkt som muligt maa forhindre, at de unge kommer til at nyde stærke Drikke.

I § 18 staar der, at Husbonden ikke maa anvende Medhjælperen til Arbejde, der er skadeligt for hans Sundhed eller over-stiger hans Kræfter. Under første Behandling i Folketinget kom Ordføreren for Ven-